

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"ה

תיק 1120529/6

בבית הדין הרבני האזורי טבריה

לפני כבוד הדיינים:

הרב חיים בזק – אב"ד, הרב שלמה שושן, הרב ינון בוארון

התובע: פלוני (ע"י ב"כ עו"ד אליק ביטר)

נגד

הנתבעת: פלונית (ע"י ב"כ עו"ד דוד שוורץ)

הנדון: חלוקת רכוש – הגשת תביעה בתוך זמן עיכוב הליכים בתביעה שניה ליישוב סכסוך

החלטה

לפנינו בקשת האישה לדחות על הסף את תביעות הבעל לאיזון נכסים הואיל ולטענתה, על פי החוק להסדר התדיינות בסכסוכי משפחה התשע"ו – 2016 תביעות אלו הוגשו בתוך תקופת הקפאת ההליכים. נסקור בקצרה את השתלשלות ההליכים.

ביום ה' באב תשע"ו (9.8.2016) הגישה האישה בפעם הראשונה בקשה ליישוב סכסוך בבית המשפט.

ביום כ"ה באלול תשע"ו (28.9.2016) הורה בית המשפט על קיצור הליך עקב שהייתו של הבעל בבית הכלא.

ביום ז' בניסן תשע"ז (3.4.2017) הגישה האישה בפעם השנייה בקשה ליישוב סכסוך והפעם לבית הדין הרבני.

ביום כ"ט בניסן תשע"ז (25.4.2017) לאור בקשת האישה ניתנה החלטה לקיצור התקופה ואפשרות מיידית להגיש תביעות.

ביום ה' בתמוז תשע"ז (29.6.2017) הגישה האישה תביעה נוספת ליישוב סכסוך, שלישית במספר, והפעם שוב לבית המשפט.

ביום ח' באב תשע"ז (31.7.2017) אישר בית המשפט את בקשתה לקיצור התקופה.

ביום י"ד באב תשע"ז (6.8.2017) הגיש הבעל לבית הדין תביעת גירושין כרוכה בה כרך את נושא חלוקת הרכוש ואיזון הנכסים.

בתביעתה מיום ב' אלול תשע"ז (24.8.2017) מבקשת האישה לדחות על הסף את תביעת הבעל, הואיל ולטענתה, הוגשה הבקשה בתוך פרק הזמן שעל פי החוק והתקנות, רק היא יכולה להגיש בו תביעה.

לטענתה, אם ניתנה החלטה על קיצור ההליכים ביום ח' באב תשע"ז (31.7.2017) הרי שעד ליום כ"ד באב תשע"ז (16.8.2017) היא ורק היא יכולה להגיש תביעות ועל כן אין לקבל את תביעות הבעל שהוגשו כאמור ביום י"ד באב תשע"ז (6.8.2017).

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ביום ט"ז באלול תשע"ז (7.9.2017) התקבלה תגובת הבעל לבקשת האישה לדחות על הסף את תביעתו ועותק מתגובתו יועבר לנתבעת.

טענת הבעל היא שהבקשה הראשונה ליישוב סכסוך של האישה, הוגשה ביום ה' באב תשע"ו (9.8.2016) ויש למנות את תקופות עיכוב ההליכים ממועד זה.

דיון והכרעה

לאחר עיון בבקשה ובתגובה קובע בית הדין כי הסמכות לדון בנושא הרכושי היא לבית הדין.

אין מחלוקת בין הצדדים על כך שעל פי חוק מוקנית למגיש התביעה ליישוב סכסוך את הזכות לאחר תקופת הקפאת ההליכים, להגיש תביעה במשך חמשה עשר יום. לאחר מכן יכול הצד השני להגיש תביעה על דברים שלא תבע הראשון.

המחלוקת בין הצדדים מאיזה תביעה ליישוב סכסוך מונים את תקופת הקפאת ההליכים.

טענת הבעל היא שהבקשה הראשונה ליישוב סכסוך של האישה, הוגשה ביום ה' באב תשע"ו (9.8.2016) ועל כן יש למנות את תקופות עיכוב ההליכים ממועד זה. מכיוון שהיא הגיש את תביעתו בנושא הרכוש לאחר כשנה – ביום י"ד באב תשע"ז (6.8.2017) לאחר חלוף כל התקופות המנויות בחוק, לפיכך יש לקבוע שכדין עשה.

אך הנתבעת טוענת שאמנם הגישה בקשה ליישוב סכסוך ביום ה' באב תשע"ו (9.8.2016), **בנושא מזונות ומשמורת**. אך לאחר מכן, הגישה בקשה נוספת ביום ה' בתמוז תשע"ז (29.6.2017), לצורך הגשת תובענות **בנושא הרכוש ותביעה נזיקית**. בבקשה זו הוגשה בקשה לקיצור הליכים וביום ח' באב תשע"ז (31.7.2017), אישר בית המשפט את הבקשה. לטענתה, לאור החלטה זו, עד ליום כ"ד באב תשע"ז (16.8.2017), רק היא היתה רשאית להגיש תובענותיה לערכאה המוסמכת בנושא הרכוש, והבעל שהגיש את תביעתו הרכושית ביום י"ד באב תשע"ז (6.8.2017) פעל נגד החוק.

האישה טוענת כי יש למנות את תקופת עיכוב ההליכים בנושא הרכוש, מיום שהיא הגישה את בקשתה ליישוב סכסוך בנושא הרכוש.

טענה זו – בטעות יסודה.

בחוק להסדר התדיינות בסכסוכי משפחה (הוראת שעה), תשע"ה-2014, סעיף 3(י) נאמר:

"על אף האמור בסעיף קטן (א), צד לבקשה ליישוב סכסוך רשאי להגיש תובענה בעניין של סכסוך משפטי בלא שהגיש תחילה בקשה ליישוב סכסוך, אם בשנה שקדמה להגשת התובענה הוגשה כבר בקשה ליישוב סכסוך בין אותם צדדים, ובלבד שחלפו התקופות כאמור בסעיף קטן (ה)".

לפי האמור בסעיף זה, הבקשה השנייה שהגישה הנתבעת ליישוב סכסוך הייתה מיותרת. נציין כי גם בבית הדין הגישה האישה בקשה ליישוב סכסוך ולקיצור הליכים לצורך הגשת תביעת גירושין, אך גם בקשה זו, היתה מיותרת. לא נאמר בחוק כי לכל נושא יש צורך בהגשת בקשה נפרדת ליישוב סכסוך. אדרבה, בסעיף 3(א) לחוק נאמר כי:

"המבקש להגיש לערכאה שיפוטית תובענה בעניין של סכסוך משפחתי [...] יגיש תחילה לערכאה השיפוטית בקשה ליישוב סכסוך; הבקשה לא תכלול

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

טענות או עובדות בקשר לסכסוך או בקשר לסמכות השיפוט של הערכאה השיפוטית. " (ההדגשה איננה במקור).

מכך עולה שדי בכך שהוגשה בקשה ליישוב סכסוך בלי כל פירוט, ומעת הגשת בקשה זו, ניתן להתחיל למנות את תקופות עיכוב ההליכים המנויות בחוק. משעברו ששים יום ממועד הגשת הבקשה, לפי סעיף 3 (ה) לחוק, היתה התובעת רשאית להגיש במשך 15 יום, תובענה בכל נושא שרצתה בו. לאחר חמשה עשר יום נוספים, רשאי גם הצד השני להגיש תביעותיו על פי האמור בסעיף 4 לחוק:

"לא הגיש הצד האמור תובענה כאמור או שהגיש תובענה כאמור רק לגבי חלק מהעניינים שבסכסוך המשפחתי, רשאי הצד האחר להגיש לכל ערכאה שיפוטית שלה סמכות לדון בעניין לפי דין, תובענה בעניין של סכסוך משפחתי שלגביו לא הוגשה תובענה כאמור."

כלומר, לאחר חלוף 75 יום, רשאי הצד השני (במקרה שלנו – הבעל), להגיש כל תובענה בכל נושא שלגביו לא הגיש הצד השני תובענה בתקופת 15 הימים שניתנו לו לשם כך באותו סעיף.

בהתאם לכך, התובענה שהגיש התובע לכריכת נושא הרכוש בתביעת הגירושין של האישה, כדין הוגשה. ועל כן סמכות בית הדין לדון בנושא הרכוש, נקנתה כחוק.

בנסיבות שבפנינו, שברור כי תביעת האישה למחיקת תביעות הבעל הוגשה בתום לב מחמת טעות, אין מקום לחייבה בהוצאות.

ניתן לפרסם לאחר השמטת פרטים מזהים.

ניתן ביום כ"ו בתשרי התשע"ח (16/10/2017).

הרב ינון בוארון

הרב שלמה שושן

הרב חיים בזק – אב"ד